

Vand og Brød. Det er forekommet os, at der ikke er tilstrækkelig Grund til at fravige den Behandling af disse Sager, som nu har eksisteret i over et halvt Aarhundrede. Den Forandring, vi have bragt i Forslag, synes jo ved første Dietkast at være overordentlig bethdelig; men naar det høie Thing vil ret gennemtænke den Tanke, hvori hele Lovudkastet hviler, den nemlig, at der maa ligge en Garanti i den offentlige og mundtlige Retsbehandling, siden Staten kan tillade en Tilstalt at give det Samtykke, som Lovudkastet omhandler, til Sagens endelige Paakjendelse af en Ene-dommer, da haaber jeg, at det høie Thing ogsaa vil see, at vort Endringsforslag, selv om det medfører praktisk vigtige Følger, dog ikke er nogen væsentlig Fravigelse fra Lovkastets Tanke.

Vi have endnu tilladt os en Endring ved § 1, nemlig den, der er opført som Nr. 2 b., og som gaar ud paa, at det skal staae Justitiarius i Kriminal- og Politiretten til Raadighed at see bort fra Bestemmelsen om den saakaldte førstvoterende Dommer. Denne Sag har ofte tidligere været omhandlet i Thinget, og jeg skal derfor ikke komme omstændelig tilbage paa samme, men kun tillade mig at bemærke, at Bestemmelsen om en saadan førstvoterende Dommer maa virke skadeligt paa forskjellig Maade. Den maa nødvendig medføre, at de øvrige Tilforordnede i Retten blive afvænnede med at skrive først i Sagerne og saaledes, hvis de have havt Dygtighed dertil, tabe denne Dygtighed til at skrive Domme, og paa den anden Side gives der den Mand, der voterer først i Sagerne, en meget bethdelig Overvægt blandt hans Kolleger, som atter virker tilbage paa Domstolens Anseelse. Det bliver meget let et almindeligt Sagn, at de øvrige Tilforordnede ikke have Stort at sige, men at det alene er den Mand, der kommer an paa, som skriver først i disse Sager. Vi have derfor troet, at der ikke var Anledning til at beholde den paagjældende Bestemmelse i Forordningen af 1845; dog have vi kun foreslaaet den forandret saaledes, at der alene er nedlagt en Myndighed i Justitiarius's Haand til at træffe en Forandring, hvormod vi ikke have villet, at alle de ni Dommere skulde have hver sin Afdeling, hvilket vilde med-

føre vidtgaaende Forandringer i Lovudkastet og Beføstninger, som det er usseligt at undgaae.

Efter disse mere almindelige Bemærkninger skal jeg tillade mig nogle faa Ytringer ved de enkelte Endringsforslag til § 2 og de øvrige til Forhandling stillede Paragrafer. Derfor det høie Thing maatte billige den Grundsaftuelse af Politiretternes fremtidige Stilling, som Udvalget er gaaet ud fra, vil det vist ogsaa finde Bisalb, at vi have ladet de kjøbenhavnske Tyveri- Bedrageri- og Hælerisager, der nævnes i Forordningen af 11te April 1840, § 83, gaae ned i 2den Paragraf, det vil sige, forandret den Bestemmelse, at de fremtidigt skulle behandles som kriminelle Sager, hvilket deres Plads i § 1 vilde medføre; idet vi ved Endringsforslaget Nr. 3 have flyttet dem ned i § 2, blive de Gjenstand for Politiretsbehandling. Endringsforslaget Nr. 4 er i alt Væsentligt kun en Redaktionsforandring. Naar det i Lovudkastet siges: „for saa vidt Straffen ikke maa blive Hensættelse i en Straffeanstalt,“ vil man jo paa den Tid, Sagen behandles, ikke med Bestemthed kunne vide dette; men man kan kun ved et Skjøn antage, at Straffen vil blive en saadan. Vi have derfor foreslaaet, at dette udtales. Ganste det Samme er Tilfældet med det 5te Endringsforslag; det indeholder ikke nogen væsentlig Forandring i Tanken, men kun en Redaktionsforandring. Ved § 4 have vi under Nr. 8 tilføjet et Endringsforslag, der gaar ud paa at give Justitiarius Berettigelse til ved Sagernes Fordeling strax at henvise saadanne Tyveri- Bedrageri- og Hælerisager, der maatte skjønnes enten at ville egne sig til høiere Straf end Vand og Brød eller at ville medføre vidtløftige Undersøgelser, til en kriminel Afdeling. Skulde man nære den mindste Frygt for, at det Forslag, vi have gjort med Hensyn til disse Sagers Behandling i Politiafdelinger, kunde oversføre for stor en Masse af Sager til disse nye Afdelinger, forekommer det os, at allerede denne Bemyndigelse for Justitiarius meget raader Bod derpaa. Vi have søgt en Garanti i samme Retning ved en lignende Bestemmelse i en anden Paragraf, idet vi have overladt til Dommeren under Sagernes Behandling under Undersøgelsen at kunne henvise dem til en kriminel Afdeling,